



STOWARZYSZENIE ZWYKŁE NR REJ. 22
tel. 74-852 66 79; 640 84 44

STOWARZYSZENIE EKOLOGICZNE

"OJCZYŻNA"

ul. Prądyńskiego nr 157/ 4
58-105 ŚWIDNICA

<http://www.iddd.de/umtsno/swidnica>
e-mail: alstako@gmail.com

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
Wydział II we Wrocławiu**

ul. św. Mikołaja nr 78÷79, 50-126 WROCŁAW

Sygn. akt **II SA/Wr 757/13**

Nasz nr **EK- 67/14**

Świdnica, dn. 25.03.2014 r.

Dot.: **skargi kasacyjnej od wyroku z dnia 28.01.2014r.**
– sygn. akt II SA/Wr 757/13

Wysoki Sądzie !

Kierując się pouczeniem udzielonym n. Stowarzyszeniu podczas publikacji wyroku w dniu 28.01.2014r., przesyłamy w załączeniu skargę kasacyjną z dnia 25.03.2014r. wraz z powołanymi na str. 8 załącznikami oraz WNIOSEK nr PPPr o zwolnienie z wpisu od tej skargi.

Przedkładając powyższe, prosimy uprzejmie Wysoki Sąd o akceptację przedłożonego WNIOSKU nr PPPr oraz wysyłkę skargi na adres Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie

Licząc na wielką przychylność i pomoc Wysokiego Sądu,
pozostajemy z wyrazami wysokiego szacunku.

Zarząd Stowarzyszenia Ekologicznego „OJCZYŻNA”

Skarbnik


.....
(Franciszek Legut)

Sekretarz


.....
(Stanisław Kos)

Prezes


.....
(Kazimiera Momot)

Załączniki:

1. Skarga kasacyjna z dnia 25.03.2014r. – x 4 egz.
2. Pełnomocnictwo nr EK-62/14 z dnia 17.03.2014r. dla Radcy Prawnego – x 1 egz.
3. Dowód opłaty kwoty 17,- zł za udzielone pełnomocnictwo – x 1 egz.
4. WNIOSEK PPPr z dnia 25.03.2014r. o zwolnienie z wpisu od skargi - x 1 egz.
5. Obliczenia zasięgu ponadnormatywnych PEM, emitowanych przez stację bazową przed i po rozbudowie w II kw. 2010r. – x 4 egz.
6. Przykładowy schemat stacji bazowej telefonii komórkowej – x 4 egz.

Kopia: a/a

1. Wstęp do skargi
 - 1.1 INWESTOR zabiegając o rozbudowę stacji bazowej nr F-4994-WB1 na stację nr 2038, obejmującą budowę dodatkowych systemów telekomunikacyjnych DCS i UMTS oraz zwielokrotnienie mocy emisji PEM, uzyskał od organu gminnego (Prezydent Świdnicy) Decyzję uzgodnień środowiskowych nr 99/Ś/09 z dnia 28.07.2009r. Decyzja ta została utrzymana w mocy Decyzją SKO-Wałbrzych nr SKO 4131/30/2009 z dnia 19.10.2009r. Wskutek złożonej przez STOWARZYSZENIE skargi a następnie przez inwestora kasacji, Decyzja SKO i poprzedzająca ją Decyzja organu gminnego, zostały ostatecznie uchylone:
 - wyrokiem WSA-Wrocław z dnia 23.03.2010r. – sygn. akt II SA/Wr 687/09,
 - wyrokiem NSA z dnia 17.11.2011 r. – sygn. akt II OSK 1680/10.
 - 1.2 W aktach sprawy znajduje się opracowana na zlecenie INWESTORA „ANALIZA ŚRODOWISKOWA PRZEDSIĘWZIĘCIA:” dla rozbudowy stacji bazowej nr F-4994-WB1 na stację nr 2038, wykonana w czerwcu 2008r. przez mgr inż. Krzysztofa Nowaka.

INWESTOR bazując na tej „ANALIZIE” rozstrzygnął, że znosi ona:

 - właściwości Sądów i ich wyroki, wydane w myśl ppsa,
 - właściwości organu gminnego w zakresie oceny środowiskowej i lokalizacyjnej szkodliwych dla środowiska i zdrowia przedsięwzięć wg Dz.U.2008.199.1227 (obecnie Dz.U.2013. 1235) oraz wg Dz.U.2003.80.717 (obecnie Dz.U.2012.647),
 - właściwości organu architektoniczno-budowlanego (starosty) w zakresie oceny budowlanej szkodliwego przedsięwzięcia wg Dz.U.2006.156.1118 (obecnie Dz.U.2010.243.1623),

i dokonał w II kw. 2010r. samowolnej rozbudowy stacji bazowej, nie respektując w/w wyroków sądowych oraz nie przeprowadzając zgodnie z obowiązującym j. w. prawem, żadnych procedur i uzgodnień z w/w organami administracyjnymi.
 - 1.3 STOWARZYSZENIE kierując się swoimi celami statutowymi, złożyło do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Świdnicy (dalej PINB) ŻĄDANIE nr EK-122/12 z dnia 07.08.2012r., domagając się przeprowadzenia postępowania naprawczego dla usunięcia stanu rażąco sprzecznego z prawem. PINB po przeprowadzeniu postępowania rozstrzygnął, że naruszenia prawa jak w p. 1.2 - stanowią „poszanowanie prawa” i Decyzją nr 169/2013 z dnia 04.06.2013r. umorzył postępowanie, oddalając w całości ŻĄDANIE STOWARZYSZENIA nr EK-122/12 z dnia 07.08.2012r.
 - 1.4 STOWARZYSZENIE wyrażając głębokie niezadowolenie, skierowało do Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego we Wrocławiu (dalej DWINB) odwołanie nr EK-135/13 z dnia 18.07.2013r. od Decyzji PINB nr 169/2013. DWINB kierując się błędną interpretacją prawa, zawartą w ogólnopolskim piśmie Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego nr DPR/INN/022/23/2012 z dnia 13.01.2012r. (proszę up. por. Zał. 5-6 przy piśmie STOWARZYSZENIA nr EK-80/13 z dn. 06.05.2013r.) rozstrzygnął, że inwestor nie dopuścił się samowoli budowlanej zwiększając wielokrotnie moc emisji i zasięg szkodliwych PEM oraz budując od zera nowe systemy telekomunikacyjne DCS i UMTS, które objęły szereg nowych telekomunikacyjnych obiektów budowlanych wraz z przynależnymi nośnikami do ich osadzenia na biurowcu i wydał Decyzję nr 1155/2013 z dnia 19.08.2013r., utrzymującą w mocy Decyzję PINB nr 169/2013r. oraz oddalającą w całości odwołanie STOWARZYSZENIA nr EK-135/13 z dnia 18.07.2013r.

Złożona na powyższą Decyzję DWINB przez STOWARZYSZENIE skarga nr EK-173/13 z dnia 24.09.2013r., została przez Sąd oddalona wyrokiem z dnia 28.01.2014r. – sygn. akt II SA/Wr 757/13, zaś Decyzja DWINB i poprzedzająca Decyzja PINB – utrzymane w mocy.

2. Zaskarżonemu orzeczeniu, na podstawie art. 174 pkt 1) i 2) p.p.s.a. zarzucam poniższe naruszenia przepisów postępowania oraz prawa materialnego, które mogły mieć istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.
 - 2.1 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 c) p.p.s.a. w związku z art. 170 ppsa przez nie respektowanie przez INWESTORA i organy nadzoru budowlanego prawomocnych wyroków sądowych.
 - 2.2 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 a) i c) p.p.s.a. w związku z art. 19 k.p.a, przez wadliwą wykładnię, że dowody i rozstrzygnięcia INWESTORA, uchylają dla rozbudowy stacji bazowej prawo materialne, obejmujące ocenę środowiskową z udziałem społeczeństwa i właściwość rzeczową organu gminnego w zakresie wydania decyzji, zapewniającej ochronę środowiska i zdrowia.
 - 2.3 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 a) i c) p.p.s.a. w związku z art. 19 k.p.a, przez wadliwą wykładnię, że dowody i rozstrzygnięcia INWESTORA, uchylają dla rozbudowy stacji bazowej prawo materialne w zakresie oceny i decyzji lokalizacyjnej oraz właściwość rzeczową organu gminnego w zakresie ładu przestrzennego.
 - 2.4 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 a) i c) p.p.s.a. w związku z art. 19 k.p.a, przez wadliwą wykładnię, że dowody i rozstrzygnięcia INWESTORA, uchylają dla rozbudowy stacji bazowej prawo materialne w zakresie oceny i decyzji budowlanej oraz właściwość rzeczową Starosty w zakresie bezpieczeństwa obiektów budowlanych i ładu budowlanego.
 - 2.5 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 a) p.p.s.a. w zawiązku z art. 143 i art. 144 k.c., przez pominięcie oceny drastycznego zwiększenia zasięgu ponadnormatywnych, szkodliwych PEM, które wkroczyły w „przestrzeń powietrzną” nad działkami gruntowymi wokół rozbudowanej stacji bazowej nr 2038 i spowodowanie przez te PEM nieuprawnionej degradacji środowiska w „przestrzeni powietrznej”, oraz deprecjacji użytkowej i rynkowej wartości działek na skutek ograniczenia wysokości zabudowy lub nadbudowy.
 - 2.6 Naruszenie art. 145 § 1 pkt 1 c) p.p.s.a. przez błędną wykładnię przepisów wg art. 30.1 pkt 3 b) w związku z art. 29.2 pkt 15) Prawa budowlanego, przez utożsamianie budowy nowych systemów telekomunikacyjnych DCS i UMTS jako instalowanie urządzeń na istniejącym wieżowcu.

3. Uzasadnienie zarzutów skargi

3.1 Ad pkt 2.1

Jak już zaznaczono w p. 1.2, wadliwa Decyzja uzgodnień środowiskowych nr 99/Ś/09, wydana przez organ gminny dla rozbudowy stacji nr F-4994-WB1 na stację nr 2038, została uchylona prawomocnymi wyrokami WSA i NSA. Dlatego INWESTOR kontynuując realizację w/w rozbudowy, obejmującej rzeczowo zakres wg

uchylonej Decyzji, zobowiązany był zgodnie z właściwością i przepisem wg art. 19 KPA do uzyskania od organu gminnego nowej decyzji środowiskowej.

Zarówno jednak INWESTOR jak i organy nadzoru budowlanego rozstrzygnęły, że wykonanie w/w wyroków sądowych znoszą następujące, prywatne opracowania INWESTORA (w aktach sprawy):

- ANALIZA ŚRODOWISKOWA PRZEDSIĘWZIĘCIA z czerwca 2008r., Autor mgr inż. Krzysztof Nowak,
- KWALIFIKACJA PRZEDSIĘWZIĘCIA z czerwca 2008r., Autor mgr inż. Krzysztof Nowak,
- SPRAWOZDANIE nr PEM-68/07/11/OS z kontrolnych pomiarów natężenia PEM dokonanych wokół stacji nr 2038 w dniu 13.07.2011r.

Bazując na powyższym rozstrzygnięciu i nie respektując wyroków sądowych, INWESTOR dokonał rozbudowy stacji bez jakichkolwiek uzgodnień administracyjnych, co zostało ocenione przez organy nadzoru budowlanego jako poszanowanie prawa.

Powyższe stanowi rażące naruszenie art. 170 ppsa i powagi rzeczy osądzonej, co powinno skutkować nieważnością Decyzji PINB i DWINB.

3.2 Ad pkt 2.2

W aktach sprawy znajdują się następujące dowody INWESTORA, zawierające udokumentowanie co do ilości systemów telekomunikacyjnych i parametrów technicznych stacji bazowej nr F-4994-WB1 (przed rozbudową) i stacji nr 2038 (po rozbudowie w II kw. 2010r.):

- OCENA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO stacji nr F-4994-WB1 – Autor mgr inż. Jacek Bonenberg, wrzesień 2000r.,
- ZGŁOSZENIE INSTALACJI stacji nr 2038 – rejestracyjny nr PEM 20/11 z dnia 04.05.2011r.

W oparciu o powyższe dowody INWESTORA, główne parametry i wyposażenie stacji przed i po rozbudowie zestawiono w Tablicy 1.

Tablica 1

| Lp. | Wielkość Parametr | Wartość dla stacji: | | Wzrost | |
|----------|---|---|---|-----------|-------------------------------------|
| | | nr F-4994-WB1 (przed rozbudową) | nr 2038 (po rozbudowie) | liczbowo | procentowo (lp. 4/lp. 3) x100 |
| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 |
| 1. | Ilość systemów telekomunikacyjnych. | GSM | GSM, DCS UMTS | 2 | 300 [%] |
| 2. | Azymuty sektorów z antenami rozsiewczymi. | 30 ⁰ ; 150 ⁰ ; 240 ⁰ | 30 ⁰ ; 150 ⁰ ; 240 ⁰ | - | - |
| 3. | Maksymalna moc emisji anten rozsiewczych/sektor | 1002 [W] | 5822 [W] | 4820 [W] | 581 [%] |
| 4. | Zasięg ponadnormatywnych PEM, emit. przez anteny rozsiewcze ¹⁾ . | R=28,2 [m] | R= 68,1 [m] | 39,9 [m] | 241 [%] |
| 3. | Sumaryczna moc emisji anten rozsiewczych. | 3006 [W] | 17 466 [W] | 16464 [W] | 581 [%] |

¹⁾ Wg obliczeń zawartych w Załączniku nr 4 do skargi.

Jak wynika z Tablicy 1, dokonana w II kw. 2010r. rozbudowa stacji bazowej nr F-

4994-WB1 na stację nr 2038 spowodowała:

- budowę od zera 2 dodatkowych systemów telekomunikacyjnych DCS i UMTS wraz z przynależnymi nośnikami dla osadzenia na wieżowcu telekomunikacyjnych obiektów budowlanych wg Dz.U.2005.219.1864 § 3 pkt 2),
- budowę telekomunikacyjnych obiektów budowlanych wg Dz.U.2005.219.1864 § 3 pkt 2), obejmujących 2 linie kablowe i 2 szafy kablowe do obsługi telekomunikacyjnych systemów DCS i UMTS,
- drastyczny wzrost zasięgu ponadnormatywnych PEM z 28,2 m do 68,1 m,
- drastyczny wzrost sumarycznej mocy emisji anten rozsiewczych z $N_{\text{EIRP}} = 3006 \text{ [W]}$ do $N_{\text{EIRP}} = 17\,466 \text{ [W]}$.

Na stronach 11÷12 wyroku NSA wg sygn. akt II OSK 1581/08 z dn. 15.10.2009r. Sąd rozstrzygnął co następuje: *„Trafnie też Sąd I instancji przyjął, iż znacząca zmiana parametrów technicznych i użytkowych planowanego przedsięwzięcia, znaczne powiększenie obszarów ponadnormatywnego oddziaływania na środowisko spowoduje, że w wyniku planowanych prac powstanie w istocie nowy obiekt, znacząco różniący się od dotychczasowego. Tożsame stanowisko zajęto w wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 września 2009r. sygn. akt II OSK 1376/08 (Centralna Baza Orzeczeń i Informacji o Sprawach NSA), gdzie uznano, że „rozbudowa istniejącej stacji bazowej telefonii komórkowej polegająca na wymianie niektórych jej elementów, które nie są identyczne z dotychczasowymi i będą wytwarzać promieniowanie o dużo większej mocy, emitując szkodliwe promieniowanie – stanowi nowe przedsięwzięcie, wobec czego należy badać czy jest ono zgodne z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego a nie ma przy tym znaczenia, że nowe anteny umieszczane są na istniejącym już maszcie”. Skład orzekający w tej sprawie w pełni podziela pogląd wyrażony w powyższych wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego.*

Zgodnie z Tablicą 1, po dokonanej rozbudowie stacji nr F-4994-WB1 na stację nr 2038, powstała zupełnie inna stacja pod względem technicznym, użytkowym i zasięgu szkodliwego oddziaływania na środowisko. Dlatego w myśl w/w wykładni NSA, stacja ta jest bezspornie nowym przedsięwzięciem, wymagającym przeprowadzenia przed realizacją - postępowania środowiskowego z udziałem społeczeństwa i uzyskania przez INWESTORA od organu gminnego decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z zachowaniem przepisów wg art. 33; art. 63; art. 72.1; art. 72.3; art. 75.1 pkt 4) i art. 80.2 OoŚ (Dz.U.2008.199.1227, obecnie Dz.U. 2013.1235).

PINB i DWINB przejmując w/w właściwość rzeczową organu gminnego i społeczeństwa - rozstrzygnęli, że rozbudowa stacji bazowej dokonana w II kw. 2010r. - nie wymagała uzyskania przez INWESTORA decyzji uzgodnień środowiskowych i tym samym wyłączyli tą rozbudowę spod: OoŚ, Ustawy o zagosp. przestrzennym i Prawa budowlanego. Wskutek tego, rażąco naruszyli art. 19 KPA w związku z art. 33; art. 63; art. 72.1; art. 72.3; art. 75.1 pkt 4); art. 80.2 OoŚ oraz art. 28.1; art. 29.3; art. 30.7 pkt 2÷4; art. 32.1 pkt 1); art. 35.1 pkt 1); art. 81.1 pkt 1 a) i art. 84.1 pkt 1) Prawa budowlanego. Powyższe skutkuje w myśl art. 156 § 1 pkt 1) i 2) KPA - nieważnością Decyzji wydanych przez PINB oraz DWINB.

3.3 Ad pkt 2.3

Zgodnie z Tablicą 1 i wykładnią NSA jak w p. 3.2, rozbudowana stacja bazowa nr 2038 stanowi nowe przedsięwzięcie, którego realizacja w myśl przepisów według art

72.1 pkt 3) OOS oraz przepisów wg art. 50.1; art. 51.1 pkt 2) i art. 53.1 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – powinna być poprzedzona uzyskaniem przez INWESTORA od organu gminnego decyzji lokalizacyjnej lub o warunkach zabudowy, co potwierdza poniższa wykładnia WSA.

Na stronie 3 wyroku wg sygn. akt VII SA/Wa 1439/11 z dn. 06.10.2011r., WSA rozstrzygnął co następuje: *“Stacja bazowa telefonii komórkowej, jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, z zasady powoduje zmianę sposobu zagospodarowania terenu, co rodzi obowiązek **ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu** i wymaga wydania decyzji o pozwolenie na budowę”*.

PINB i DWINB przejmując w/w właściwość rzeczową ORGANU GMINNEGO i społeczeństwa - rozstrzygnął, że dokonana w II kw. 2010r. rozbudowa stacji bazowej nr 2038 nie wymaga uzyskania decyzji lokalizacyjnej lub o warunkach zabudowy, czym rażąco naruszył art. 19 KPA w związku z art. 50.1; art. 51.1 pkt 2); art. 53.1 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2003.80.717, obecnie Dz.U.2012.647), w związku z art. 32.1 pkt 1); art. 35.1 pkt 1) i art. 81.1 pkt 1 a) Prawa budowlanego. Powyższe rażące naruszenia prawa skutkują w myśl art. 156 § 1 pkt 1) i 2) KPA - nieważnością Decyzji PINB oraz DWINB.

3.4 Ad pkt 2.4

Zgodnie z Tablicą 1 i wykładnią NSA jak w p. 3.2, rozbudowana stacja bazowa nr 2038 stanowi nowe przedsięwzięcie, którego realizacja w myśl przepisów według art 72.1 pkt 1) OOS oraz przepisów wg art. 32.1 pkt 1); art. 35.1 pkt 1) i art. 81.1 pkt 1 a) Prawa budowlanego – powinna być poprzedzona uzyskaniem przez INWESTORA od organu architektoniczno-budowlanego (STAROSTY) decyzji o pozwoleniu na budowę, co potwierdza poniższa wykładnia WSA.

Na stronie 3 wyroku wg sygn. akt VII SA/Wa 1439/11 z dn. 06.10.2011r., WSA rozstrzygnął co następuje: *“Stacja bazowa telefonii komórkowej, jako przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, z zasady powoduje zmianę sposobu zagospodarowania terenu, co rodzi obowiązek **ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu** i **wymaga wydania decyzji o pozwolenie na budowę”***.

PINB i DWINB przejmując w/w właściwość rzeczową STAROSTY - rozstrzygnął, że dokonana w II kw. 2010r. rozbudowa stacji bazowej nr 2038 nie wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, czym rażąco naruszył art. 19 KPA w związku z art. art. 28.1; art. 32.1 pkt 1); art. 35.1 pkt 1) i art. 81.1 pkt 1 a) i pkt 2) Prawa budowlanego (Dz.U.2006.156.1118, obecnie Dz.U.2010.243.1623).

Powyższe rażące naruszenia prawa, skutkują w myśl art. 156 § 1 pkt 1) i 2) KPA -nieważnością Decyzji PINB oraz DWINB.

3.5 Ad pkt 2.5

W aktach sprawy, znajduje się opinia STOWARZYSZENIA nr EK-123/09 z dnia 26.06. 2009r., stanowiąca załącznik nr 2 do ŻĄDANIA nr EK-122/12 z dnia 07.08. 2012r., skierowanego do PINB. Opinia nr EK-123/09 zawiera na załącznikach 1-3 graficzną i obliczeniową analizę rozkładu ponadnormatywnych PEM wokół rozbudowanej stacji bazowej nr 2038. Na graficznych załącznikach nr 1÷2 w sposób przejrzysty zilustrowano wkroczenie ponadnormatywnych PEM w „przestrzeń powietrzną” nad działka-

- mi nr 2/49; 2/69 i 35, których maksymalne wartości gęstości mocy wynoszą:
- działka nr 35 – pkt „F”, gęstość mocy $S = 0,42887 \text{ [W/m}^2\text{]} = 428\,870 \text{ [}\mu\text{W/m}^2\text{]}$,
 - działka nr 2/69 – pkt „G”, gęstość mocy $S = 1,059 \text{ [W/m}^2\text{]} = 1\,059\,000 \text{ [}\mu\text{W/m}^2\text{]}$,
 - działka nr 2/49 – pkt „H”, gęstość mocy $S = 0,341 \text{ [W/m}^2\text{]} = 341\,000 \text{ [}\mu\text{W/m}^2\text{]}$.

Budowlana i użytkowa deprecjacja przez stację bazową nr 2038 w/w działek gruntowych, stanowi naruszenie:

- przepisu wg art. 6.2 Ustawy o Planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- przepisów wg art. 144 w związku z art. 143 Kodeksu Cywilnego,
- przepisu wg art. 144.2 POŚ,

o czym rozstrzyga wykładnia na str. 12 i 13 wyroku NSA z dn. 25.10.2011r. – sygn. akt II OSK 1485/10, która brzmi:

„.... Skoro wg art. 143 k.c. własność gruntu rozciąga się również na przestrzeń nad powierzchnią gruntu, to wyłącznie właściciel nieruchomości gruntowej jest uprawniony do korzystania z przestrzeni powietrznej nad jego gruntem. Wobec wyłączności uprawnień właściciela, należy wykluczyć ingerencje sąsiadów oraz innych osób trzecich, jak chodzi o korzystanie z przestrzeni powietrznej nad cudzym gruntem”.

„Mając na uwadze powyższe rozważania przyjąć należy, iż przez oddziaływanie pól elektromagnetycznych na środowisko należy rozumieć oddziaływanie pól elektromagnetycznych zarówno na tereny, na których istnieje legalnie wzniesiona zabudowa z przeznaczeniem na pobyt ludzi, jak i na tereny, na których taka zabudowa może być wznoszona zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 15 października 2009 r. sygn. akt II OSK 1581/08; z dnia 31 maja 2010 r. sygn. akt II OSK 719/09 - opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych)”.

PINB i DWINB rozstrzygając że rozbudowa stacji nr 2038 nie wymaga decyzji lokalizacyjnej, całkowicie pominęli w/w przepisy prawa oraz zarzuty zawarte w opinii nr EK-123/09 z dnia 26.06.2009r. Nie zasięgnęli również po myśli art. 84 § 1 KPA w zw. z art. 80.2 OoŚ i art. 35.1 pkt 1) Prawa budowlanego - opinii organu gminnego, odnośnie zgodności dokonanej przez INWESTORA lokalizacji stacji z obow. mpzp, mimo urzędowych w tym zakresie obowiązków wg art. art. 81.1 pkt 1 a) i art. 84.1 pkt 1) Prawa budowlanego. Powyższe rażące zaniechania i naruszenia prawa, skutkują w myśl art. 156 § 1 pkt 1) i 2) KPA - nieważnością Decyzji PINB i DWINB.

3.6 Ad pkt 2.6

Jak już wcześniej udokumentowano w p. 3.2 skargi (Tablica 1), dokonana w II kw. 2010r. rozbudowa stacji bazowej nr F-4994-WB1 na stację nr 2038 obejmowała:

- budowę od zera 2 dodatkowych systemów telekomunikacyjnych DCS i UMTS, obejmujących nowe telekomunikacyjne obiekty budowlane wg Dz.U.2005.219.1864 § 3 pkt 2),
- budowę nowych telekomunikacyjnych obiektów budowlanych wg Dz.U.2005.219.1864 § 3 pkt 2) wraz z przynależnym nośnikami dla ich osadzenia na wieżowcu, obejmujących 2 linie kablowe i 2 szafy kablowe do obsługi nowych telekomunikacyjnych systemów DCS i UMTS – proszę up. porównać przykładowy schemat stacji bazowej wg Zał. 5 do skargi. Dla porządku należy tutaj zaznaczyć, że sama instalacja nowych lub zamiana istniejących anten na nowszej generacji, bez równoczesnej budowy w/w telekomunikacyjnych obiektów budowlanych – nigdy nie umożliwi funkcjonowania jakiegokolwiek stacji bazowej tel. komórkowej.

Zgodnie z rozstrzygnięciami wykładni zawartej na str. 7-8 wyroku NSA z dnia 11.04.2013r. – sygn. akt II OSK 2400/11, str. 7÷8:

- a) niedopuszczalnym jest tendencyjne utożsamianie przez INWESTORA, PINB i DWINB budowy telekomunikacyjnych obiektów budowlanych wg Dz.U.2005.219.1864 § 3 pkt 2) z instalowaniem urządzeń wg art. 29.2 pkt 15) Prawa budowlanego,
- b) niedopuszczalnym jest tendencyjne utożsamianie przez INWESTORA, PINB i DWINB telekomunikacyjnych obiektów budowlanych wg Dz.U.2005.219.1864 § 3 pkt 2) z urządzeniami o wysokości poniżej 3 m wg art. 30.1 pkt 3 b) Prawa budowlanego i całkowite wyłączenie budowy tych obiektów spod Prawa budowlanego, POŚ, OOS oraz Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- c) budowa telekomunikacyjnych obiektów budowlanych wg Dz.U.2005.219.1864 § 3 pkt 2), **niezależnie od ich wysokości**, wymaga uprzedniego uzyskania przez INWESTORA w myśl art. 28.1 Prawa budowlanego – pozwolenia na budowę.

Jak podano powyżej, rozbudowa stacji bazowej nr 2038 obejmowała budowę od zera dwóch systemów telekomunikacyjnych DCS i UMTS, w skład których wchodziły 4 telekomunikacyjne obiekty budowlane (linie kablowe + szafy kablowe) wraz z przynależnymi nośnikami do ich osadzenia na wieżowcu. W związku z tym rozbudowa ta wymagała w myśl obowiązującego prawa i wykładni NSA, uprzedniego uzyskania przez INWESTORA od STAROSTY - pozwolenia na przedmiotową rozbudowę.

Dokonane za STAROSTĘ rozstrzygnięcia przez PINB i DWINB, że pozwolenie na budowę (a nawet zgłoszenie wykonania robót) nie było względem INWESTORA wymagane, jest sprzeczne z wykładnią NSA i rażąco narusza art. 19 KPA oraz Prawo budowlane, co implikuje po myśli art. 156 § 1 pkt 1) i 2) nieważność w całości:

- Decyzji PINB nr 169/2013 z dnia 04.06.2013r.,
- Decyzji DWINB nr 1155/2013 z dnia 19.08.2013r.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, wnoszę o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu (art. 185 § 1 ppsa) i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

W imieniu Stowarzyszenia Ekologicznego „OJCZYŻNA” – pełnomocnik

Wrocław, dnia 25.03.2014r.

Otrzymują:

1. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie – x 3 egz.
2. Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu – x 1 egz.
3. Stowarzyszenie Ekologiczne „OJCZYŻNA” – x 1 egz.

Załączniki:

1. Pełnomocnictwo nr EK-62/14 z dn. 17.03.2014r.
2. Dowód opłaty 17,- zł. za pełnomocnictwo nr EK-62/14.
3. WNIOSEK PPPr Stowarzyszenia Ekologicznego „OJCZYŻNA” z dnia 25.03.2014r. o zwolnienie z wpisu od skargi kasacyjnej.
4. Obliczenia zasięgu ponadnormatywnych PEM przed i po rozbudowie stacji bazowej.
5. Przykładowy schemat stacji bazowej tel. komórkowej.